

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Episcopo Et Capitulo Engolismen.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

LEXOVIEN. EPISCOPO.

GARNERO PRIORI
Locheien.

Epist. 241.

Cum occasione illius indulgentiæ quam de benignitate &c. ut *suprà usque ad verbum illud* contentos. Ceterum ne propter hoc aliæ indulgentiæ, quas habes, videantur quomodolibet revocari, significatione tibi præsentium innotescat, quia nos prædictam tantum indulgentiam, & non alias, revocamus. Datum &c. Kalend. Iunij.

NOBILI VIRO FILIO
Ducis Austriae.Epist. 242.
Imperat ut Regi Angliæ ablatam à patre pecuniã restituat. Vide *suprà* epist. 230.

In eo sumus officio disponente Domino &c. ut *suprà usque ad verbum* providere. Sanè quàm graves injurias & jacturas carissimo in Christo filio nostro R. Illustri Regi Anglorum à crucis obsequio revertenti Dux Austriae pater tuus intulerit, nullum Christiani nominis professorem credimus ignorare. Quæ res tanto profundius Romanam tangit Ecclesiam, quanto injuriæ Regi eidem illatæ in ejus injuriam & ignominiam nocentur gravius redundare, cum ipsi Regi nondum fuerit satisfactum, licet non credamus à tua memoria excidisse quòd (divina gratia inspirante) prædictus pater tuus suum recognoscens excessum, ablatam pecuniã ipsi Regi non solum reddi præceperit, verum etiam à te & ab aliis familiaribus suis & fidelibus, qui præsentibus aderant, super solutione ipsius pecuniæ præstari fecerit corporaliter juramentum. Quia igitur tanti excessus injuriam clausis oculis præterire non possumus, nec debemus; nobilitatem tuam monemus & exhortamur in Domino, atque in remissionem injungimus peccatorum, quatenus tam tuæ quàm animæ patris tui salutem juxta præstitum à te providens juramentum, prænominato Regi pecuniã sine difficultate restituas antedictam, & de injuriis irrogatis satisfactionem congruam non differas exhibere. Alioquin noveris nos venerabili fratri nostro Salzburgen. Archiepiscopo dedisse firmiter in mandatis ut te ad hæc per excommunicationis sententiam in personam, & interdicti in terram, contradictionis occasione & appellatione cessantibus, monitione præmissa, compellere non omittat. Datum &c. III. Kalend. Iunij, pontificatus nostri anno primo.

Illi scriptum est super hoc.

Iustis perentium &c. *usque ad verbum* effectu. Sanè (sicut nobis exponere curavisti) idem Prioratus tuus redditus sufficientes, de quibus pro loci & Prioratus nominis celebritate honestè valeas sustentari, non habet. Verum cum tam apud Corne. quàm Molernum & Murum eadem Ecclesia quædam jura & redditus habeat, videlicet hominum & terrarum, quæ voluntate Prioris & Capituli dantur ad firmam, & de firmariis frequenter ad alios firmarios transferuntur, de illis ipsi Ecclesiæ nullum provenit incrementum: quæ si apud aliquem perpetuò residerent, salva pensione quam Capitulum inde percipere consuevit, ali-quod emolumentum posset exinde provenire. Unde nos tam tuis quàm Ecclesiæ tuæ volentes intendere incrementis, duximus statuendum ut completo termino eorum qui prædictos redditus & jura ad firmam habere noscuntur, salva consueta pensione Capitulo ipsi reddenda, tibi & Priori, qui pro tempore fuerit, ea liceat retinere; nisi fortè redditus ipsi tantum per meliorationem accreverint, ut & ipse census debeat augmentari. Decernimus ergo &c. Datum II. Kalend. Iunij.

EPISCOPO ET CAPITULO
Engolismen.

Ad audientiam nostram meminimus pervenisse quòd quidam Ecclesiæ vestræ Canonici, licet ibi non faciant mansionem, sed in locis aliis majori parte anni pro suæ voluntatis arbitrio sine rationabili causa morentur, vel etiam circumpositas circummeant regiones, tamen quoties de terrarum Ecclesiæ dispositionibus vel Canonicorum receptione tractatur, eandem sibi volunt sive in contradictione sive procuratione terrarum auctoritatem inter ceteros vendicare, quam illi qui circa Ecclesiam continuè demorantur & servitiis divinis assistunt. Unde, quoniam plus emolumentum merentur accipere qui plus inveniuntur circa ministerium ecclesiasticum sustinere laboris, ad exemplar sanctæ recordationis Gregorij Papæ prædecessoris nostri, universitati vestræ præsentibus literis indulgemus ut si tales Canonici nullam rationem canonicam præ-tendentes

Epist. 243.
Quòd liceat si terras quæ rudentam firmam retinere, sicut Capitulo annua pensione.Epist. 244.
Canonici apud Ecclesiam non residentes, non possunt suscipere quæ in absentibus restituantur.

tendentes, rationabiles dispositiones Capituli vestri communi iudicio celebratas, pro eo solo quòd præsentes non fuerint, attentaverint impugnare, vel contradictionem objecerint, cum talia tractabuntur, objectionem eorum vel appellationem, si quam interposuerint, necesse non habeatis admittere, vel eis terrarum vestrarum Præposituras committere, quas Balias vulgariter appellatis, qui noluerint in personis propriis ministrare. Datum Romæ &c. VIII. Idus Iunij.

*CANTVARIEN. ARCHIEPISC.
& Lincolnien. & Wigornien. Episcopis,
& Abbati de Theoches.*

*Epist. 245.
Vt eiectione ex
causis monachis, in pristinum statum restituantur.*

Sicut ea quæ à prædecessoribus nostris provida fuerunt deliberatione statuta, nullatenus irritari volumus, vel infringi; sic quæ ab eis sunt per subreptionem obtenta in honestatis ecclesiasticæ detrimentum, corrigi volumus, & in statum redigi meliorem. Cum enim, sicut accepimus, in Conventren. Ecclesia ferè à prima fundatione Christianæ religionis in Anglia ordo fuerit monasticus institutus, & in tantum in ea observantia servauerit regularis, ut ab apostolica sede privilegiari & ab inelytæ recordationis Regibus Angliæ dotari meruerit & ditari; dolemus plurimum, quòd venerabilis frater noster Epiſcopus, occasione quarundam literarum quas à bonæ memoriæ Clemente Papa prædecessore nostro ad falsam suggestionem, sicut dicitur, impetravit, dilectos filios M. Priorem & Conventum de eodem monasterio violenter eiecit, & Canonicos in eo instituit seculares. Cum igitur id in monasticæ religionis injuriam & totius ecclesiasticæ disciplinæ redundet opprobrium, & vix credere valeamus quòd dictus prædecessor noster tantæ irregularitati, nisi circumventus, auctoritatem præstiterit aut favorem, de communi fratrum nostrorum consilio discretionis vestræ per apostolica scripta mandamus, & in virtute obedientiæ districtè præcipimus, quatenus prædictis literis vel aliis privilegiis confirmationis, sive indulgentiæ, si quæ apparuerint à sede apostolica impetratæ, nequaquam obstantibus, absque dilatione qualibet seu causæ cognitione, cum in manifestis ordo iudicialis minimè requiratur, amotis ab eodem monasterio secularibus

Clericis qui in eo fuerunt per supradictum Episcopum instituti, monasticum ibidem ordinem reformatis, monachos eiectione exinde reducentes in illud, non obstante si dictus Episcopus, vel pars adversa, aut ejus nuncius, ante susceptionem literarum nostrarum, aut post, iter arripuerit ad sedem apostolicam veniendi, & I. monacho Cluniacen. vel quolibet alio illicito detentore amoto, dictum M. Priorem cum prædictis monachis & alias personas instituatis, qui beati Benedicti regulam debeant & desiderant observare. Memoratum verò Episcopum & universos detentores & spoliatores bonorum ejusdem Ecclesiæ ad eorum restitutionem & de damnis illatis congruam satisfactionem per censuram ecclesiasticam, cujuslibet appellatione vel contradictione cessante, cogatis. Volumus etiam nihilominus & mandamus ut omnes donationes Ecclesiarum, infeudationes, locationes, & alienationes possessionum ejusdem Ecclesiæ ab eo tempore factas nostra freti auctoritate cassetis; eos qui contra venire præsumperint, sublato appellationis obstaculo censura canonica percellentes. Illos autem qui manus violentas in prædictos monachos temerè injecerunt, excommunicatos publicè nunciatis, & ab omnibus faciatis arctius evitari, donec injuriam passis satisfaciant competenter, & cum vestrarum literarum testimonio ad sedem apostolicam veniant absolvendi. Quòd si omnes &c. Duo vel tres vestrum &c. Datum Romæ III. Non. Iunij.

*BVRDEGALEN. ARCHIEPISC.
sancti Eparchij & Nantolien.
Abbatibus.*

Conquestus est coram nobis dilectus filius P. Engolismen. dictus Archidiaconus, quòd cum venerabilis frater noster Engolismen. Episcopus, cujus nepos esse dignoscitur, archidiaconatum vacantem, quàm citò de morte bonæ memoriæ I. quondam Engolismen. Archidiaconi certus fuit, ei liberaliter contulisset, ex parte illius fuit ad sedem apostolicam appellatum, ne quid contra donationem sibi factam deberet præter juris ordinem immutari. Cum autem postmodum Parisiis disciplinis scholasticis institisset, & rediens ad propria, vellet in concessio sibi archi-

*Epist. 246.
Committitur
causa P. Engolismen. contra
Ar. de Mairiac. super archidiaconatu
Engolismen.*

R